

“Registered by Australian Post —
Publication No. VAW 1215”

LETNIK XXX, štev. 3

MARCH 1985

OTVORITEV LOVSKE KOČE

V nedeljo, 24. marca je bila uradno odprta prva slovenska lovska kočica v Avstraliji.

Malo več kot eno leto je prešlo odkar so se člani Lovsko-ribiške družine S.D.M. odločili, da si na prostoru, kjer so imeli strelišče postavijo svojo kočico.

Videli so koliko lažje je balinarjem trenirati, odkar imajo pokrita balinišča in vse potrebne udobnosti v neposredni bližini. To jim je dalo pobudo, da si tudi sami uredijo strelišče, v katerem bi lahko trenirali ob vsakem času in vremenu. Tako je zrasla zamisel lovske kočice, v kateri bi poleg strelišča imeli tudi prostore, ki bi jim služili za počitek in prijateljsko kramljanje.

Vrgli so se na delo in danes stoji med borovci v lepem lovskem stilu zgrajena kočica, rezultat pridnih rok in požrtvovalnih darovalcev.

PLANICA – 50 LET

Planica je na konec tedna 15. marca doživela svoje največje slavlje.
– Svetovni in državni rekord potolčena.

Že na treningu 15. marca, pred samim začetkom 8. svetovnega prvenstva v smučarskih poletih so bili v Planici doseženi izjemni uspehi – prav primerni za njen zlati jubilej.

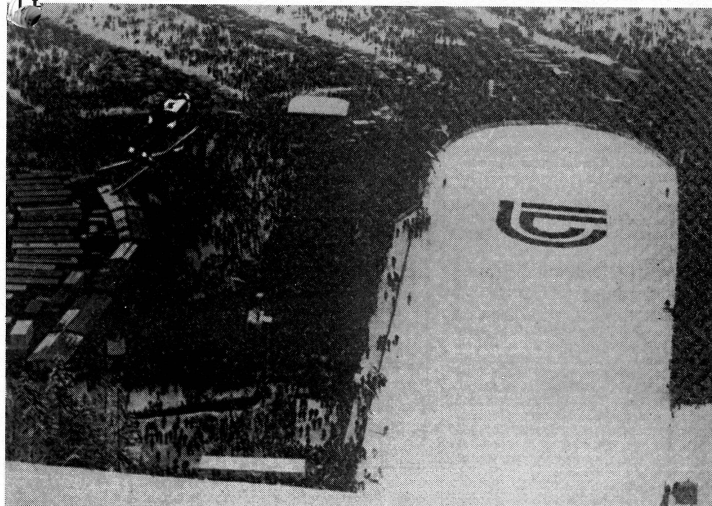
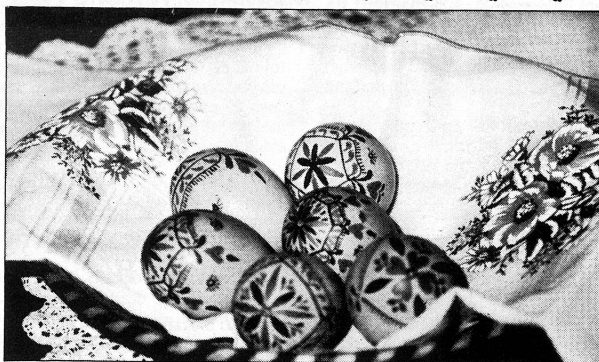
Več kot 20.000 gledalcev je v prazničnem razpoloženju, navzlic ne najbolj idealnemu vremenu je bila priča novemu svetovnemu rekordu – 191 m na prenovljeni letalnici. Tako je ta slovenska zibelka smučarskih poletov spet na prvem mestu. Finec Matti Nykanen je še izboljšal 20 minut stari rekord, ki ga je postavil Amerikanec Mike Holland, ko je poletel 186 metrov.

Veliko in nepričakovano presenečenje je pripravil množici Matjaž Debelak, 20-

letni fant, doma iz Andraža v Savinjski dolini, ki dosedaj ni imel nobene sreče s skakanjem. Pestile so ga poškodbe, lani pa je celo izpadel iz A reprezentance. Trenutno služi vojaščino na Pokljuki, skakal pa je izven konkurence v vrsti drugih predskakalcev. V drugi seriji skokov je poletel 185 m in s tem postavil jugoslovanski državni rekord. Svojeja pa je izboljšal od 127 na 185 metrov. Jugoslovanski rekord pa je popravil kar za 12 metrov.

Planica je tako že v treningu dobila kar dva nova svetovna rekorda. Rekonstrukcija letalnice, ki sta jo izvedla brata Janez in Vlado Gorišek, se je pokazala uspešna. Lom doskočišča z varno krivuljo je prinesel rekord tudi našim in jih postavil na tretje mesto na svetu.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ŽELI "VESTNIK"

REKORDNA PLANICA – Premagana magična meja 190 metrov, blizu 150.000 gledalcev in zgleдна organizacija so Planici znova utrdili primat v svetu. (Foto: Joco Žnidaršič)

Nekdanji predsednik Slovenskega društva v Geelongu g. Ivan Bole je odkril novi spomenik Ivanu Cankarju v dvorani društva.

NEODVISNO GLASILO
SLOVENCEV V AVSTRALIJU

P.O.Box 56, Rosanna, Vic., 3084, Tel. 459 8860

Lastnik — Published by
SLOVENIAN ASSOCIATION MELBOURNE
P.O.Box 185, Eltham, Vic., 3095. Tel. 437 1226

Predsednik — President: PETER MANDELJ
Tajnica — Secretary: ANICA MARKIČ

Odgovorni urednik — Editor
MARIJAN PERŠIČ

Stalni sodelavci — Permanent contributors:
ČUK VASJA, LAVRIČ DUŠAN, LAVRIČ
JANA, LONČAR BOŽO, MANDELJ PETER,
PERŠIČ KAREN, POSTRUŽIN LJUBICA,
POSTRUŽIN DARKO, SPACAPAN SIMON,
MARTA STRLE, STANKO PIBERNIK.

TIŠKA — Printed by
CHAMPION PRESS

Cena — Price 85c
Letno — Annual Subscription 10 dollars

Rokopisov ne vračamo
Za podpisane članke odgovarja pisec.

Od 18. februarja je Etnična T.V. kanal 28 pričela z oddajami tudi v dnevnem času. Spremenili so tudi ime postaje od 0-28 na SBS — T.V., ker tega znaka ne bi mogli uporabljati v Brisbane, kjer bodo pričeli z oddajami v juniju 1985.

Od januarja 1986 bodo oddajali po celi Avstraliji na ultra-visokih valovih. Toda iz tehničnih razlogov ne bodo mogli oddajati v vseh mestih na istih kanalih. V Melbourneu bo samo na kanalu 28, v Sydneyu na 28 in 54, v Canberri na 28 in 54, v Newcastlu na kanalu 45 itd.

Etnične programe je sedaj možno gledati tudi od 11. ure dopoldne do 2. ure popoldne.

V juniju 1985 bo predvidoma SBS T.V. pričela oddajati tudi v Adelaidu in sicer na kanalu 28 in kanalu 43.

Trenutno so Etnične T.V. postaje v Sydneyu, Melbourneu, Canberri, Coomiu in Gauburnu, od junija pa bo mreža raztegnjena še na Brisbane, Adelaide, Newcastle in Wollongong.

Slovenci v Argentini, kot razberemo iz njihovega časnika imajo dve ustanovi, ki se posvečata onemoglim in osamljenim rojakom in sicer Zavetišče dr. Gregorija Rozmana in Dom Sv. Vincencija.

Dom Sv. Vincencija, ki se nahaja v slovenski vasi v Lanusu, na južnem delu predmestij v Buenos Airesu. Dom so ustanovili Lazaristi potem, ko so jim sestre iz reda Marijinih bolniških sester v Ljubljani obljubile, pomoč z osebjem.

Prvi del doma je bil dograjen 1979 in tri sestre, ki so prišle iz Ljubljane, so pričele oskrbovati prvih dvanajst. Danes pa je v domu 46 rojakov. Sestre pa se posvečajo tudi ljudem zunaj zavetišča in obiskujejo bolnike na domovih.

Dom je vedno napolnjen in ne more sprejeti vse, ki zaprosijo. Zato dajejo prednost tistim, ki nimajo svojcev.

"Sprejmemo pa tudi tiste, ki nimajo denarnih sredstev in starostnike, ki jih njihove družine ne morejo negovati. Včasih se svojci ne morejo posvetiti svojim ostarelim članom, včasih pa tudi niso usposobljeni in pripravljani," tako je povedala ena sester v razgovoru z novinarko "Svobodne Slovenije".

Ob čitanju zgornjih navedb se nam nehote pojavi primerjava s slovensko skupnostjo pri nas v Avstraliji. Kaj in koliko smo mi napravili v pogledu oskrbovanja za naše ostarele, bolnike in osamljene. Res številčno ne dosegamo Slovencev v Argentini, smo pa zato na splošno prav verjetno v gospodarskem pogledu v mnogo boljšem položaju. In kaj imemo v dobrih tridesetih letih pokazati na dobrodelnem polju. V primeri z društvenimi domovi, balinišči, strelišči in drugimi razvedrilnimi projekti je napor, ki smo ga pokazali na karitativnem področju, kaj omembe vreden.

Res je, da versko središče po svojih letnih nabirkah ter s pomočjo posameznih darovalcev za Dom ostarelih sedaj razpolaga z lepimi možnostmi. To pa je za enkrat vse. Naša društva pa v tej smeri niso naredila niti prvega koraka.

Leta hitro tečejo in že dostikrat se že tudi v naši skupnosti najdejo posamezni primeri, ko si nesrečnež mora iskati zatočišče v tujih skupnostih, v tujem okolju. Namesto, da bi v starosti, samotnosti in boleznih vsaj pozornost in nego med svojimi, kjer bi mogel potožiti svoje bridkosti v svojem jeziku, kjer bi mogel uživati hrano pripravljeno na naš način, kjer bi spomine na svojo mladost in dom delil s svojimi rojaki.

Če bi vsi združili svoje sile, prav vsi, saj Slovenci si radi svoje maloštevilnosti ne moremo privoščiti luksuza biti razdeljeni na pokrajinske, verske in neverske ali kakršnekoli druge skupine, bi lahko kaj hitro zgradili kar bi nam bilo potrebno. Če je naša skupnost znala vložiti ure in ure prostovoljnega dela v društvene objekte, je prav gotovo možna postaviti za svoje sedanje in bodoče potrebe tudi domove za nas takrat, ko nam bo nujna največja.

Skrajni čas je, da se pristopi vsaj k načrtovanju za take projekte. In če bomo pravilno zagrabili, vsi skupaj, brez sektaških predsodkov, lahko računamo tudi na izdatno pomoč državnih ustanov.

Zganimo se, morda je kasneje, kot si mislimo!

NISMO TAKO BOGATI

World Bank (Svetovna banka) je priobčila statistike v katerih kaže, kako so se zvrstile države v letu 1983 ter kako so predvidevali to razvrstitev v letu 1984 z ozirom na njih bogastvo.

Iz te objavljenе lestvice vidimo, da je Avstralija leta 1983 bila na 15 mestu s povprečnim zaslužkom na prebivalca 11.140 USA dolarjev, za 1983 pa so predvidevali 10.780 dolarjev.

Letna rast GNP od leta 1973 - 1982 je bila 0.9% na prebivalca. Tako se je Avstralija znašla na 15 mestu.

Jugoslovanski povprečni letni zaslu-

žek na prebivalca v letu 1982 je bil 3100 dolarjev, predvidevan za leto 1983 pa 2570 dolarjev. Letna rast v desetih letih pa je bila 4.3% na prebivalca. Jugoslavija je na 56. to je zadnjem mestu med evropskimi državami, ki ne pripadajo vzhodnemu bloku.

Prve štiri mesta zavzemajo dežele v Arabiji, na petem je Švica, na šestem USA, Švedska na devetem, Kanada na dvajstem, Zahodna Nemčija na štirinajstem, Avstrija na petindvajstem, Britanija na sedemindvajstem, Italija na petintridesetem itd.

INFORMACIJE ZA NAVODOŠLE

Za avtomobilske vozače v Queenslandu je Department of Transport izdal posebno knjižico z navodili "A Guide for New Drivers in Queensland" na angleškem, nemškem, italijanskem, poljskem, španskem in vietnamskem jeziku.

Knjižico se lahko dobi pri Queensland Department of Transport, Transport House, The Valley Centre, 230 Brunswick Street, Fartitude Valley, Queensland, 4000.

V zapadni Avstraliji pa so za nove naseljenke pripravili informativno knjižico "Living in W.A.", ki daje podatke, kateri naj bi olajšali naseljenecem živjeti se v nove razmere.

Knjižica je na razpolago v desetih jezikih, med njimi tudi angleškem, poljskem in nemškem jeziku.

Za knjižico se je treba obrniti na Migrant Information Centre, telefon (09) 325.0521.

Pričetkom marca je izšla knjižica, ki vsebuje seznam vseh uradno kreditiranih tolmačev ter raznih drugih pripomočkov, pri prevajanju v angleški jezik. Seznam z deva 61 različnih jezikov. Vsebuje imena, naslove in telefonske številke vsakega tolmača in prevajalca.

Ta seznam tolmačev se lahko naroči na naslov: Naati, P.O. Box 349, Jamison Centre, A.C.T., 2614. Naročnina pa je 40 dolarjev.

ŠTUDIJE O NASELJENCIH

Viktorijsko ministerstvo za Etnične zadeve je izpostavilo štiri ekipe, ki naj bi proučile probleme naseljenecv.

Vsaka teh ekip se bo bavila s po enim vprašanjem:

1. Ostareli naseljeneci — ugotoviti njih potrebe ter predlagati načine državne pomoči.
2. Naseljenstvo/begunstvo — izdelati načrte kako nastopati proti obdolitvam

V IZOBRAZBI NAPREDUJEMO

Nedavno so bili objavljeni podatki pozvzeti iz ljudskega štetja v Avstraliji leta 1981.

Iz njih je razvidno, da se je med prvo (izven Avstralije rojeno) in drugo generacijo (v Avstraliji rojeno) pojavila razlika v zaposlitvah. Medtem ko je bilo v prvi generaciji večina rokodelcev, se pojavlja v drugi generaciji težnja za profesionalnimi poklici.

Viden je tudi velik napredek v šolski izobrazbi, posebno pri teh, ki so po poreklu iz Južne Evrope ali bližnjega vzhoda.

o pristranskem postopanju z begunci, posebno iz Azije.

3. Odnosi med skupnostmi/Multiculturalizem — ugotoviti v koliko so lokalne dobrovoljne dejavnosti koristne za medsebojne odnose in za splošno razumevanje multikulturalnosti.

4. Etnične posebnosti — ugotoviti vlogo etničnih skupnosti na polju zdravstva in dobrodelnosti ter njih odnos do državnih in javnih ustanov.

Številke, ki zadevajo skupine po poreklu iz Jugoslavije so sledeče:
V prvi generaciji jih je imelo višješolskoizobrazbo 1.6%, v drugi pa 5.7%; obrtniško diplomio je imelo v prvi generaciji 15.9%, v drugi pa 12.8%; nekvificiranih je bilo v prvi generaciji 72.3%, v drugi pa 59.3%, še vedno pa jih obiskuje šola iz prve generacije 3%, iz druge pa 14.3%.

DRŽAVLJANOV VSE VEČ

Na Avstralija Day 1985 je prejelo avstralsko državljanstvo rekordno število 8.164 oseb. To je za 15% več kot v preteklem letu.

Pričakujejo, da bo v finančnem letu 1984/85 130.000 naseljenecem podeljenih pravic avstralskega državljanstva.

SLOVENIANS FROM EARLY TIMES

Od Koordinacijskega odbora Slovenskih društev v Viktoriji smo zvedeli, da se je tiskanje knjige Slovenians from Earlier Times zaradi tehničnih in nepredvidenih osebnih razlogov nekoliko zakasnilo.

Vsi naročniki pa bodo v kratkem prejeli pismo, v katerem jim bo javljeno več podrobnosti.

SPISEK TOLMAČEV

Telefonska prevajalna služba (T.I.S.) v Viktoriji je dobila modernejšo opremo. Ta oprema bo omogočila podvojitev sprejemanja telefonskih klicov; tako da bo lahko govorilo med seboj 8 ljudi naenkrat. Imela bo poseben spomin s pomočjo katerega bodo lahko avtomatično vključili najpogosteje uporabljene urade.

Melbourniški T.I.S. je bil v letu 1983 /84 najbolj uporabljen. Saj ga je klicalo 141.000 ljudi, skoraj polovica vseh poklicev, ki so jih sprejeli v drugih mestih (305.000). Pred desetimi leti so v celi Avstraliji klicali T.I.S. samo 60.000. T.I.S. je bil vspostavljen leta 1973.

POKOJNINE V INOZEMSTVU

Statistike so pokazale, da Avstralija plačuje v inozemstvu največ pokojnin v Grčijo, Italijo in Jugoslavijo.

Tako 1866 oseb prejema avstralsko pokojnino v Jugoslaviji, v Grčiji 4866 in v Italiji 3362.

Od teh plačajo v Jugoslaviji 573 starostnih pokojnin, 692 invalidskih pokojnin, 61 starostnih pokojnin vdovam in 325 invalidskih pokojnin vdovam ter 196 pokojnin, vdovam ter 19 dodatnih podpor staršem z nepreskrbljenimi otroki.

OBVESTILO

Slovensko društvo Melbourne

OBVEŠČA,
daje datum LETNEGA PLESA

premeščen

od 11. maja na

SOBOTO, 8. junija 1985.

POZABLJEN PRAZNIK

Nedavno se je v Neumu v Bosanskem Primorju vršil simpozij jugoslovanski vinarjev.

Tudi ob tej priliki je prišlo do zanimivih razpravljanj in eno kontraverzijskih vprašanj je bilo ujedinjenje 1. decembra 1918. Ali je to pozitivno za narode današnje Jugoslavije in ali naj se ta dan primer-no spominja.

Novinar Milentije Pešakovič je bo tej priliki prinesel na dan članek, ki je bil priobčen v "Borbi" 2. decembra 1946. V tem članku je navedeno, da je eden prvih državno protokolarnih aktov maršala Tita v zvezi s praznikom zedinjenja 1. decembra bil njegov obisk na grobu neznanega junaka na Avali, kjer je v spremstvu drugih visokih funkcionarjev položil spominski venec. Pešakovič pravi, da je to dokaz, da je vodstvo KPJ tokrat smatralo 1. decembra za dan izrednega pomena za narode v Jugoslaviji. Dodal je, da danes oni, ki se s tem ne strinjajo ne poznajo pravo razliko med pojmom domovina in režim.

DRUŠTVENO ŽIVLJENJE

OTVORITEV POVEČANE DVORANE V GEELONGU

Folklorna skupina naše mladine v Geelongu je lepo prikazala slovenske narodne plesne.

V nedeljo, 9.3.85 so v slovenskem društvu "Ivan Cankar" proslavili dokončana dela na razširjenju svojega doma in dvorane z lepo akademijo.

Med povabljenimi gosti in predstavniki ostalih slovenskih društev v Viktoriji je bil tudi federalni minister g. Gardon Scholes, kateremu je takoj po nagovoru predsednika g. Jožeta Ramute pripadla častna naloga, da prereže svilen trak, ki je zapiral dohod.

Nato se je pričel kulturni program z deklamacijami, nastopom pevskega zbora in folklornimi plesi. Vmes pa so bili nagovori predstavnikov slovenskih društev, drugih gostov in pa nagovor g. Hadden Shell M.L.M.A.

Program je po mnenju vseh bil zelo pestro sestavljen in lepo izveden. Dvorana sama pa je prav gotovo v ponos celi slovenski družini v Geelongu, kateri bo seveda v glavnem tudi služila.

IZ ŠOLE S.D.M

Iz slovenske nedeljske šole nam sporočajo, da se je letos vpisalo 22 otrok. Prostora je še za več otrok in vsakdo, ki se hoče še vpisati, bo dobrodošel.

Adrijan in Nataša Pišotek sta na božičnici pokazala kaj znata.

Otroci v narodnih nošah pred novim spomenikom Ivanu Cankarju v Geelongu.

Pri petju božičnih pesmi so se šolarjem S.D.M. pridružili tudi člani in članice pevskega zbora.

Na božičnici za upokojence S.D.M. v lanskem decembru so učiteljice šole S.D.M. zahvalno svojih učencev in njih staršev. Z leve: ga. Draga Gelt, ga. Marija Penca in ga. Magda Pišotek.

PRVA NAŠA LOVSKA KOČA

Kljub deževnemu vremenu se je okoli 11. ure ob novi koči zbralo lepo število ljudi. Med njimi so seveda prevladovali lovski kroji družine S.D.M. — pa tudi lovskih družin drugih prijateljskih društev.

Po okusnem okrepčilu, ki so ga nudile članice lovske družine, je starešina lovcov S.D.M. Franc Jelovčan pozdravil vse prisotne ter izrazil svoj ponos nad uspešnim zaključkom dela na zgradbi in se tudi zahvalil vsem, ki so k temu pripomogli.

Nato je spregovoril predsednik S.D.M. g. Peter Mandelj in med drugim dejal: "Osem let je za nami, odkar se je ustanovila Lovska in Ribiška družina S.D.M. In to na iniciativo g. J. Zemljiča, kateri je tudi postal prvi starešina L.R.D. V letu 1983-84 se je začelo z načrti in s prošnjami za dovoljenje lokalnih oblasti, na kar se je začelo z gradnjo in delno že končalo do meseca novembra 1984, ob času proslavitve 30-letnice S.D.M.

Potrebovali smo denarna sredstva. Poleg dobre volje in obilo pridnih rok s sodelovanjem glavnega odbora, gradbenega odbora, pododbora L.R.D. in z izvenrednim navdušenjem L.R.D. se je zgradila ta naša lovska kočica. Koča, katere nam naj služi ne samo za rekreacijo, ampak tudi v znak prijateljstva in sodelovanja med nami in med slovenskimi lovci vseh društev.

Sedaj pa bi se rad zahvalil v imenu odbora S.D.M. in v mojem imenu vsem, ki ste omogočili ta današnji dan, saj je tukaj par ljudi, ki so pomagali do izredne meje, in to: Fekonja in ostali v gradbenemu odboru, kakor tudi pododboru L.R.D. S.D.M.-a.

Še enkrat hvala vsem in čestitam."

Nato je zaprosil g. Janeza Zemljiča, ustanovitelja in prvga starešino Lovske in ribiške družine S.D.M., da bi uradno odprl kočico.

G. Zemljič je po primernem nagovoru odkril spominsko ploščo, nato pa še ob gromkem odobravanju odklenil vrata v kočico.

Notranjost kočice je lepo opremljena in stene krasijo trofeje družine tako v obliki pokalov, kakor tudi nagačenih živali.

Nato se je vršilo tekmovanje med lovske družinami, balinarji pa so tudi odšli na balinišča, kjer so imeli meddrušvene tekme.

Popoldne se je zemljišče S.D.M. do kraja napolnilo z obiskovalci, ki so imeli priložnost poskusiti na razniju pečene dobrote, pa tudi se poveselili ob plesnih zvokih v dvorani.

Upravni odbor Slovenskega društva Melbourne

V A B I

IZ REDNO NA SKUPŠČINO

ki bo v nedeljo, 21. aprila 1985 ob 2. uri popoldne
v DRUŠTVENI DVORANI, 28 Ingrams Rd, Research.

Naprašamo vse člane, da se skupščine udeležite!

ZA KULISAMI

V gledališču ljudi, ki delajo za kulisami ne vidimo a vendar je njihovo delo silno važno in brez njih se tudi igralci ne bi mogli proslavljati.

Tako nekako je tudi pri mnogih organizacijah. Tudi te ne bi mogle uspevati brez mnogih pridnih delavcev, ki se drže v ozadju in katerih imena se le redko omenjajo, čeprav je njih delo prav tako potrebno, kot delo onih, ki stoje v ospredju in ki so vedno na očeh publike.

Tudi pri vseh naših društvih je tako. Vedno bomo našli nekoga, ki mirno in neopazno opravlja svoj posel, katerega rezultate vzamemo kot, da so se pojavili sami po sebi, brez truda.

Zdi se mi, da je eno teh zakulisnih oseb pri S. D. M. Tone Tomšič.

Pred dnevi, bilo je na ponedeljek, sem zgodaj dopoldne moral na "Hrib" po nekem nujnem opravilu. Začudil sem se, ko sem našel vhod na zemljišče na široko odprt, saj to med tednom podnevi ni običaj. No ko pa sem prišel do zgradbe sem takoj uvidel. Ob zadnjih kuhinjskih vratih je stal avtomobil s "trailerjem" na katerega je Tone pravkar naložil zadnji sod s smetmi, da jih odpelje na smetišče.

"Ja pa kar sam", sem ga vprašal, "saj sod je za enega človeka pretežak".

Orjak, za glavo večji od mene, kar v majici, da so se mu videle močne roke in lakti, se je Tone nasmejal: "Oh kje pa. Treba je znati. Sicer pa ta sod ni tako težak v primeri s hlodi, katere sem nakladal in vlačil v naših gozdovih doma."

Potem pa se mu je razvezal jezik in čeprav sem ga že dostikrat preje srečal, še nikoli se nisva mogla tako lepo pomeniti. Pravil mi je o svoji mladosti, o trdem delu v gozdovih nad Ilirsko Bistrico in Pivko. O odhodu v svet, v Francijo, Pariz

in potem naprej v Avstralijo, kjer se je ustalil, si uredil družino in dom, ki mu je vreden več kot vse drugo.

Nato pa mi je pojasnjeval kaj dela v društvu. Kako skrbi, da se vsek teden očisti okolica dvorane. Kako je ustvaril dobre odnose z upravnikom občinskega smetišča, da mu ga odpre ob vsakem času. Ponosno mi je razkazoval novo ognjišče za odpadke, ki se dajo zažgati ter napeljavno vodo na "gank" okoli doma, da je lažje zalivati cvetlice, ki so na ograji "ganka".

"Naši obrtniki so mojstri" je dejal, "samo malo jim povem, kako sem si zamislil kako izboljšanje, kot na primer ognjišče in poseben prostor za sode s smetmi in takoj to znajo napraviti in še kako dobro. Vsak pač svoje zna in po svoje pomaga."

Se dolgo sva se pogovarjala in omenil sem mu, kako je njegovo delo važno, čeprav se vrši v glavnem, ko ga ljudje ne vidijo. Zakulisno delo.

"Res je", je dejal "ne vidijo, vendar pričakujejo, da mora biti vse čisto in v redu. Ni mi za hvalo. Imam zadoščenje, da nekaj naredim in to čiščenje sem si vzela za dolžnost tako, kakor Bert Novak, ki neumorno skrbi, da je trava pokošena."

Tone Tomšič in Bert Novak sta verjetno samo dva med štejnimi drugimi, ki neumorno delajo "za kulisami", da je tako lepo in prijetno na našem lepem "Hribu" na Elthamu. Prav verjetno pa je mnogo takih tihih delavcev tudi pri naših organizacijah.

OGLAŠUJTE V VESTNIKU !

VICTORIA 150
GROWING TOGETHER SINCE 1854

POVEST VIKTORIJE OB JUBILEJU VIKTORIJE

Zgodovinski podatki posneti iz knjige
Our Side of the Country od prof. Geoffrey Blainey-a.

V času, ko se se uprli rudarji v Ballaratu je Melbourne številčno prerasel Sydney in postal tako največje mesto Avstralije. Izgledal pa je bolj kot kakšno taborišče, s stotine šotorov ob današnji St. Kilda Road, za pristaniščem prenatranim s tovorom in ladjami ter poštnim uradom, v katerem je ležalo na tisoče nedostavljanih pisem.

V tej dobi, okoli 1854 so se v Avstralijo razširile tudi nekatere pridobitve civilizacije v tem stoletju. Prva telegrafska zveza je bila vzpostavljena med Williamstownom in Centrom Melbournea in prva parna lokomotiva je zapuhala na progi od Port Melbourne do mesta. V istem letu je guverner Hotham položil temeljni kamen univerzi in pa javni knjižnici. Univerza je v prvem letu imela 15 študentov od katerih je pa do konca učnega leta izstopilo 5.

Koncem desetletja 1850 so na vseh cestah imeli že plinsko razsvetljavo in pa vodovodno napeljavo iz Yan Yean rezervarja. Zidana poslopja so pričela nadomeščati lesena in vrhni konec Collins Streeta je krasilo lepo vladno poslopje The Treasury.

Pribivalstvo Viktorije se je silno po-

množilo. Pričetkom mirzlice za zlato leta 1851 je Viktorija imela 77.000 ljudi a tekom naslednjih sedem let se je to število dvignilo nad pol milijona. Tako, da je bilo v Viktoriji več prebivalcev, kot je bilo belcev v celi Avstraliji pričetkom desetletja. A leta 1858 je Viktorija imela polovico.

V isti dobi so tudi pričeli graditi železniško progo od Geelonga do Ballarata in od Melbournea do Bendiga. Toda že so se pojavili dvomi, da bodo te železniške zveze rentabilne, kajti že leta 1857 so ugotovili, da bodo rudniki zlata verjetno kmalu izčrpani in s tem tudi zmanjšano prebivalstvo in pomembnost teh dveh mest.

V letu 1860 se je iz Melbournea odpravila pod vodstvom Burke in Willsa ekspedicija z namenom, da prečka Avstralijo z juga na sever in mnogi so upali, da bo ta ekspedicija odkrila nova ležišča zlata. Res so se tisoči kmalu zatem preselili iz Viktorije na ono stran reke Murray, kjer so pričeli s kopanjem zlata v Lambing Flat, Adelong, Forbes in Kiandra. V letu 1861 pa je kakih 20.000 rudarjev odplulo za zlato v Novo Zelandijo.

(več prihodnjič)

VOJAŠKI DELEŽ SLOVENCEV LETA 1918

(Nadaljevanje iz prejšnje številke Vestnika)

Omenjanje teh slovenskih polkov avstroogrške armade je pomembno za razumevanje nastanka slovenske vojske novembra 1918. Ni zrasla iz nekakšnih meščanskih straž, pač pa iz slovenskih jeder starih polkov. Ko je dotedanji avstroogrski major Rudolf Maister 1. novembra 1918 v imenu mariborskega Narodnega sveta prevzel poveljstvo nad vojsko v Mariboru in tako nad Mariborom (zaradi večje avtoritete ga je Narodni svet še isti dan imenoval za generala), je odšel v vojašnico 26. strelskega polka v Melje, odpustil nemške vojake in iz Slovenije formiral enoto, ki je rasla kot Mariborski pešpolk. Polk je bil v celoti organiziran 21. novembra 1918. Imel je tri bataljone z po štirimi četami. Vsaka četa je imela tri Pehotne vode in vod lahkih strojníc. Že 23. novembra 1918 so slovenske enote pod poveljstvom generala Maistra v nenadni in dobro pripravljeno nočni akciji razorožile belo-zeleno nemško gardo, ki so jo imeli v rokah mariborski Nemci in nemčurji. Tako so Slovenci dejansko uveljavili svojo oblast v mestu. Maribor kasneje ni bil vključen vplebisčitno območje in je ostal z zaledjem Jugoslaviji in ni doživel usode Koroške, ki smo jo izgubili.

Iz slovenskih jeder starih slovenskih avstroogrskih polkov so se razvili polki slovenske vojske; v Mariboru že omenjeni "Mariborski pehotni polk", v Celju "Celjski polk", ki je nastal iz starega celjskega 87. pehotnega polka, v Ljubljani "Ljubljanski polk" iz slovenskih jeder starega 17. pehotnega polka in 7. ter 20. louskega bataljona. "Slovenski planinski polk" je izšel "Tržaški pešpolk". Tako so nastale topniške, konjeniške, saperske in druge enote, celo letalstvo. Vojaki in oficirji v teh enotah so bili Slovenci.

Z ukazom poveljstva srbske kraljeve vojske je bilo namesto II. vojnega okrožja 22. decembra 1918 formirano poveljstvo Dravske divizijske oblasti, toda to poveljstvo je začelo delovati šele v začetku februarja 1919. Za poveljnika je bil imenovan srbski kraljevi general Krsta Smiljanič. Skoraj tri mesece po tistem, ko je dejansko prevzel poveljstvo, je koncem aprila 1919 prišlo do ofenzive slovenskih enot na koroškem odseku, in

to brez pomoči srbskih kraljevih enot. Avstrijske enote so to ofenzivo zlomile in celo zavzele dele ozemlja, ki je bilo do takrat v slovenskih rokah. Zlom ofenzive je imel velike politične posledice in ena izmed njih je bil prihod srbskih kraljevih enot v Slovenijo. Maja 1919 so slovenski in srbski kraljevi polki znova napadli, toda ta vojni uspeh ni mogel rešiti ozemlja, ki smo ga kasneje izgubili s plebisцитom. Po tej veliki ofenzivi so bili julija 1919 slovenski polki vključeni v enotno vojsko, dobili so nova imena in številke. Postopoma je bilo uvedeno srbsko poveljevanje, prihajali so regruti z neslovenskih bomočij, slovenski regruti pa so bili poslani iz Slovenije, enako je bilo z oficirji.

O vprašanju srbskih vojakov, bivših avstroogrskih vojnih ujetnikov, pa nastednje:

Slovenska vojska, kot rečeno, ni imela legitimacije antantnih enot. Tako so bili v nekaj primerih srbski vojaki - bivši vojni ujetniki - uporabljeni kot "antantne" čete v zavajanju Avstrijcev in tudi Italijanov. Po avstroogrskem zlomu so italijanske enote počasi zasedale ozemlje, ki je bilo Italiji obljubljeno z Londonskim paktom za vstop v vojno. Italijani so prekoračili celo demarkacijsko črto in takrat je za Slovence veliko storil podpolkovnik srbske kraljeve vojske - bivši vojni ujetnik Stevan Švabič. V Ljubljani je poveljeval Komandi srbskih trupa v Ljubljani, srbskim vojakom, bivšim avstroogrskim vojnim ujetnikom. Podpolkovnik Švabič je 14. novembra 1918 protestiral pri Italijanih in zagrozil, da bo uporabil orožje, če bodo italijanske enote nadaljevale s prodiranjem. A kako se je na to dejanje podpolkovnika Švabiča odzvala komanda srbske kraljeve vojske? Švabiča so že 20. novembra 1918 telefonično poklicali v Beograd in od tam s ni več vrnil. Ob tem moramo vedeti, da ne pred 1. decembrom 1918 in ne po zedinjenju srbska vlada in srbsko vrhovno poveljstvo nista dala srbskim enotam, ki so jih sestavljali bivši vojni ujetniki - Srbi v Sloveniji, legitimacije, da nastopajo kot antantni vojaki. Bilo je očitno, da so slovenske enote na položajih proti Avstriji prepuščene same sebi. Tak razvoj dogodkov je bil velik politični pritisk na vlado v Ljubljani.

Prva enota redne srbske kraljeve vojske, ki je prišla v Slovenijo, je bil batal-

VELOKONOČNI OBIČAJI NA SLOVENSLEM

Velikonočni čas, ki sledi predpustnemu času ter postu in ima poleg božičnih najprejše cerkvene obrede povezane z narodnimi običaji.

Cvetna nedelja, en teden pred Velikonočno je začetek tedna v katerem se je v starih časih vse življenje - posebno na vaseh - sukalo največ okoli cerkvenih obredov.

Na cvetno nedeljo so mladeniči in moške ponesli v cerkev k blagoslovu povezano pomladansko šibje in cvetje, ponekod z manj navezanimi dobrinami, pecivom, jabolki in pomarančami. Te so imenovali butara, presmec, frajtrelj ali beganica. Kasneje, po mestih so te butare okrasili z pobarvanimi oboloncami. Čim večja je bila butara bolj občudovan je bil nje nosilec. Šibe od butar so potem spravljali pod streho v varstvo pred požarom in strelo. Vtkali so jih tudi v nje, iz šib narejene križce so nabijali na hišni tram ali na hlevska vrata, jih zazigali v obrambo proti hudi uri in pa tudi uporabljali pri kropenju mlričev.

Cel veliki teden so se pripravljali po hišah za Veliko noč. Čistili so, belili hišo, pekli pecivo in barvali pirhe ali pisane. V popoldanskih urah so hodili na molitve v cerkev ter ob koncu molitve delali pred cerkvi hrup z roglimi, klopotci ali pa samo z razbijanjem zabojev.

Na Veliko soboto zjutraj je bil v cerkvah blagoslov ognja in vode. Ob tem ognju so fantiči prizigali pripravljene drevesne gobe ali nabrali žerjavico v posebne, za to narejene posode. Potem so šli po hišah, kjer so gospodinjne s tlečim drob-

cem "blagoslovljenega ognja" zakurile nov ogenj v ugasli peči ali štedilniku. Prav tako so prinesli in dali gospodinjam blagoslovljeno vodo, katero so te spravile v posebne steklenice, da jo potem uporabijo ob posebnih prilikah.

Na velikonočno soboto so dekleta in gosposinje nesle v pregnjenih jrbasih kolač, potico, pleče in gnjat, pirhe, jajca in hren, blagoslovit v cerkev. Vsaka je imela svoj simboličen pomen. Po blagoslovu so dekleta tekmovala katera bo prej doma.

V severozahodnih delih Slovenije so zvečer kurili velikonočne (vuzenske) ognje - na velikih stojalih, postavljenih po daleč vidnih bregovih, so goreli smolnjaki v črepih, razporejenih v obliki krščanskih simbolov - monštrance, križa in podobno.

Na Veliko soboto zvečer ali v nedeljo zgodaj zjutraj je bila vstajenska procesija.

Hiše ob katerih je šla procesija so okrasili z rožami in zelenjem, na oknih pa so prizigali sveče.

Po vstajenski procesiji se je doma zbrala družina okoli mize z blagoslovljenimi jedmi. Na kmethih so tudi živini dali nekaj tega "žegna".

Velikonočni ponedeljek je bil namenjen v glavnem počitku in igram. Razširjene so bile igre s pirhi in pomarančami. Tako npr. sekanje, trkanje, tarčanje. Vaščani so se zbrali popoldne na prostem in se zabavali z različnimi igrami od katerih so se še nadalje ohranile igre in plesi v Beli Krajini.

CERKNICA PRED 300 LETI

(Nadaljevanje)

Neverjetne lastnosti Cerkniškega jezera so bile razjasnjene že pred tristo leti. Janez Vajkard Valvasor je takrat o tem jezeru, ki vsako leto ob določenem času nastane in potem zopet zgine, v svojem velikem delu 'Slava Vojvodine Kranjske' o njem pisal sledeče:

Tako sem se v obeh preteklih letih 1684. in 1685. dostikrat napotil tja, ko je jezero usihalo in ko je spet prihajalo na dan, ko je bilo čisto polno in ko je bilo popolnoma usahlo ali suho. In to se je zgodilo ne le v omenjenih letih, temveč večkrat tudi nekaj let poprej. Zdi se mi, da je jezero vredno, da sem se zaradi njega toliko potrudil, ker ga imam za eno največjih naravnih čudes. Mislim, da ni najti ne v Evropi ne v ostalih treh delih sveta tako čudovitega jezera, ki hi vsebovalo toliko redkih lastnosti kakor to...

Cerkniško jezero meri od vzhoda do zahoda dobro nemško miljo, od severa do juga dobre pol milje. Da bi bilo osemnajet vlogov globoko, kakor piše Wernerus, ni res, zakaj njegova globina je različna in znaša en seženj, dva, tri, ponekod štiri; ob bregu je en seženj globoko, na sredi tui in tam dva, ponekod tudi tri; kjer pa je najgloblje, prideš s štirimi sežnji do dna. Kjer so luknje ali jame, je še globlje, ker so nekatere jame že same po sebi nekaj sežnjeve globoke. Nekatere gredó dva, tri, štiri ali celo pet sežnjev v zemljo kakor kotel, a nad njim stoji voda še dva ali tri seženje visoko. Seženj računam za šest čevljev.

Jezero leži skoraj na ravnih tleh in je, kakor rečeno, zaprto proti jugu. Ima tri

lepe otoke: Prvi se imenuje Vornek in njem je vas Otok s cerkvico sv. Primoža in Felicijana, ki se dviga na griču; ljubki otok je blagoslovljen z lepimi polji, travniki in drevesi. Drugi otok, imenovan Velika gorica, je majhen, z drevjem porasel hribček. Tako tudi tretji, ki mu pravijo Mala gorica.

Ima pa to jezero tudi polotok (ali nepopoln otok), ki nosi ime Drvošec ali Drvašek. Večidel ga objema jezero, razen majhnega konca, kjer se drži gore. Med tem polotokom in otokom Vornekom je videti nekakšen vhod kakor v pristanišče, ker je zadnji kot jezera čisto podoben morski luki.

V jezeru je mnogo jam ali lukenj, tudi mnogo tokov ali dolgih jarkov, kanalom podobnih, in prav tako mnogo gričev, ker dno ni posebeno ravno. Na dnu med letom lahko ribarijo, zajce gonijo, divjačino, medvede, divje svinje in podobno streljajo. Otoki nastajajo in izginjajo, kakor se pač jezero prikaže ali usahne, kajti če je, napravi iz takih koncev otoke, če pa se posuši, izgubé ti konci oblike otoka in so enaki ostali pokrajini.

(Se nadaljuje)

IZPOLNITE, POŠLJITE NA NASLOV: Vestnik, P.O.Box 56, Rosanna, Vic. 3084

Naročam / Plačam naročnino za Vestnik

Priimek in ime.....

Naslov.....

Datum..... Podpis.....

jon 4. pehotnega polka Drinske divizije. V Ljubljano je prišel 22. decembra 1918, vendar ne, da bi odšel na fronto, pač pa zato, ker je 23. decembra 1918 prišel v Ljubljano kot šef srbske voje misije pri

narodni vladi za Slovenijo oziroma pri II. vojnem okrožju general Smiljanič, ki je z začetkom februarja začel poveljevati kot komandant Dravske divizijske oblasti." (Konec)

kaj, kje, kdo ?

10. februarja 1985 je na posledicah cestne nesreče preminil 74. letni Alojz Novak, tekstilni tehnik iz Doncastra. Pokojnik je bil doma iz Tacna pri St. Vidu. Bil je vdovec in zapušča dve hčerki z družinama.

Na 8. januarja letos je v Preston hospitalu za vedno zatislil oči g. Otmar Trinker rodom iz Zagorja ob Savi, po poklicu pravnik.

Iz prava je diplomiral v Bruslju v Belgiji, v Zagrebu pa je položil tudi diplomu v komercialni vedi, v Sloveniji je bil zaposlen pri trboveljski premogovni družbi.

Pokojnik je s svojo soprogo Irmo in dvema majhnima hčerkama prispel v Avstralijo začetkom 50 let.

Najprej so jih nastanili v Tocumwalu, kjer je pokojnik delal v skladiščih municije, kasneje se je družina preselila v Ballarat, od tam pa po dve in pol letih v Melbourne, kjer je bil zaposlen kot računovodja pri tvrdki Moran - Cato.

G. Trinkerja s soprogo smo imeli nekajkrat priliko videti veselega med rokaji na Elthamu. Se pred par leti pa je tudi bil na potovanju onstran morja.

Njegova hčerka dr. Fedara Trinker je zelo poznana v medicinskih krogih Melbourne, saj je že več let zdravniška upravnica bolnišnice Peter McCallum.

"Real life"

je ime Rock grupi v kateri sodeluje tudi mlad Slovenec iz Melbourne Danny Simičič. Grupa je sedaj na koncertni turo po Z.D.A in Canady z grupo Eurytomics.

"Real life" je najbolj talentiranih grup v Avstraliji in vedno bolj popularna. Nedavno so napravili velik vtis z njihovim "Send Me An Angel". V New Zealandu je ta šlager prišel na prvo mesto. Nedavno so izdali svoj dolgo pričakovani album "Heartland".

Danny Simičič igra na bobne in električna tolkala. Kitaro je pričel igrati že v svojem desetem letu. Ko je bil star 13 let je že igral v plesnih orkestrih, kasneje pa se je pridružil raznim Rock and roll grupam. V grupo "Real life" je bil sprejet potem, ko so preizkusili 64 drugih bobnarjev.

Turneja po Z.D.A. bo trajala 5 mesecev.

V soboto, 2. marca sta se zaročila Steven Prosenak - 23 let star sin Marije in Stankota Prosenak, večletnega predsednika in častnega člana S.D.M. in Joan Wiszar iz Mitchama. Zaroko so proslavili v prostorih S.D.M. na Elthamu.

BODIMO PONOSNI NASE !

Kot smo v prejšnji številki že na kratko omenili, je bil v januarju na obisku pri svojih sorodnikih župnik Saksida.

Ze njegova pridiga v cerkvi Sv. Cirila in Metoda v Kew je vzbudila med tambrano kongregacijo mnogo zanimanja in odobravanja, kajti njegove besede niso zvenele stereotipno, ampak so napravile vtis iskrenosti in globoke ljubezni do svojega naroda in razumevanja usode slovenstva in njegovega karakterja, ki se je koval v zapadno evropski veji krščanstva.

Slovenska radio postaja 3 EA pa je pravila razgovor z g. Saksidom in iz tega povzemamo sledeče izjave, ker mislimo, da so vredne, da ostanejo med nami tudi zapisane.

"..... Kako se počutim v Avstraliji. Ljudje pričakujejo, da rečem, da je lepo. Je lepo, pokrajina je dosti lepša kot sem si zamislil. Pri tem mi prihaja na misel kaj bi lahko mi napravili doma v Sloveniji, če bi imeli malo več čuta živeti z naravo. Ker vsekakor Slovenija je dosti bolj zelena, zaraščena z gozdovi. Pa vendar se mi zdi, da je pri nas vseeno bolj pušto. Mislim, da so pri nas ljudje bolj vzljubili cement in asfalt, kakor ste ga tukaj v Avstraliji. Tukaj imam občutek, da le čutite, da ta asfalt ubija človeka. Tukaj pa kamorkoli prideš čutiš tako prijetno vzdušje. Prideš pred hišo, pa vidiš, da je vse v zelenju, vse v cvetju. Tudi se mi zdi, da korenine so mnogo globlje v Avstraliji, med Slovenci, kakor sem preje jaz mislil. Naj bo to korenine slovenstva, pa tudi korenine krščanstva.....

Jaz sem si predstavljal Avstralijo precej drugače; namreč, sem mislil tem ljudem gre v glavnem tako, rečejo tudi v Sloveniji, za business..... No pa vidim, da so tudi mnoge druge vrednote poleg tega. Celo v nekaterih stvareh, včasih se mi zdi, da je za nekatere ljudi boljše, da so šli od doma, ker so tako bolj vzljubili svojo kulturo, bolj vzljubili svojo nacionalnost in tudi, da so ohranili krščanske korenine...

Glede praznovanja starih praznikov doma je gospod Saksida povedal tele svoje misli:

Zdi se mi, da ljudje se kar praznujejo, toda pozabili so kako so njihovi predniki praznovali. Mislim, da so mnogi pozabili, da se da praznovati tudi drugače, kot da samo greš na ples, - to še ni tako

strašno - ampak, da se ga napiješ in potem prideš pijan domov in da imaš drugi dan mačka in rečeš drugi dan, oh, kako smo lepo praznovali, še danes smo bolni in včeraj. Zdi se mi, da ljudje so res pozabili na tiste ljudske običaje, ki so bili bogati, lepi in so nekako preveč poplptvili in pohenostavili. Malo se čuti težnja, da bi se k temu vrnili, predvsem med ljudmi, ki imajo malo širše obzorje, ki malo poznajo zgodovino našega ljudstva, sploh našo preteklost in tudi željo, da bi se ti razni običaji, ki so imeli neko vrednost spet tudi obnovili....."

O odhodu naroda, ki je šel po svetu: "Jaz sem bil prej in tudi zdaj sem na takih župnijah, kjer je število prebivalstva močno padlo. Predno sem prišel na Vrhe, sem bil v Slovenski Istri, v župnijah, ki se imenujejo Muraš, Sočerga in Kuhet. Tam je padlo število prebivalstva iz približno 3500 do 4000 na 860, ko sem zapuščal te župnije. Tas se zelo opazi, da so ljudje odšli, že ko prideš v vas to opaziš. Recimo, več kot polovica hiš praznih, vsaka tretja streha sigurnopodrt. Včasih ko se približuješ vasi pa vidiš tista prazna okna brez okvirjev, kakor da bi gledali neki slepci po polju. V vasi Muraš, kjer sem bil 8 let in pol je bilo leta 1910 okrog 530 ljudi, ko sem jaz to vas zapuščal pred slabimi tremi leti je bilo v tej vasi še 120 ljudi....."

... Tukaj, kjer sem zdaj na Vrheh, se vidi tudi nekaj podobnega, čeprav padeč ni bil tako močan kot v Istri. Morda se je tukaj zmanjšalo število za polovico, morda v kakšnih zaselkih za dve tretjini. Vendar tudi tukaj se čuti, da so ljudje odhajali iskati boljši kos kruha ali v ožji domovini, ali v Evropi, ali pa so šli preko oceana....."

Za zaključek je povedal:

Zdi se mi, da mi Slovenci znamo biti pre malo ponosni na to, kar smo, da vse preveč vidimo neke vrednote samo pri drugih, da nam je sploh prišlo v meso in kri, da so drugi veliki, mi pa majhni. V resnici po številu smo majhni, ampak če gledamo malo na svojo zgodovino, pa imam občutek, da smo dovolj veliki, lahko ponosni na to, kar smo. Glejte, kljub temu, da je Ivan Cankar rekel, da smo Slovenci narod hlapcev, jaz mislim, da to ni res. Kajti če bi bili narod hlapcev, jaz mislim, da ne bi obstali skozi vso zgodovino.

DREJETA POŠTA

Spoštovani gospod predsednik!

Čenjenemu uredništvu Vestnika!

Posiljam članarino za Vestnik za 5 let, a ostalo za stroške istega. V naprej mnogo hvala.

Vse najlepše in mnogo dobrega napredka.

S spoštovanjem!

Vladislava Nikolič, Ljubljana

.....

Spoštovani g. urednik!

Sporočam, da sem prodal hotel "Bled" v Rimu, katerega 25. obletnico obstoja s sem obhajal v novembru preteklega leta. Posredujem Vam članek iz Katoliškega Glas-a v Gorici z dne 22. novembra 1984 pod naslovom "Iz življenja naših ljudi".

V hotelu Bled v Rimu smo bili 16, 17 in 18 novembra gostje g. Vinka Levstika. Povabljeni smo bili, da se z njim veselimo 25-letnice uspešnega obstoja njegovega hotela, obenem pa da zaželimo njemu in osebuju vso srečo v novem obdobju v Gorici.

G. Vinko Levstik se je vsem, ki so prišli na proslavo jubileja zahvalil, obenem pa izrazil žalost, da bo svoj hotel s prihodnjim letom zapustil, je pa istočasno vesel, da se bo preselil kot hotelir v Gorico.

V prepričanju, da tolmačim čustva vseh udeležencev tridnevne obiska, se g. Vinku Levstiku od srca zahvalim za vse in mu želim še mnogo poslovnih uspehov v sončni Goriški. - Udeleženka.

Prof. Jože Ftičar, Ljubljana

.....

Dragi g. Urednik!

Posiljam naročnino za Vestnik za 2 leti. Oprostite zakasnitvi, upam, da v redu dobite.

Listu želim veliko uspeha v bodočnosti in vsa čast vsem, ki se za list nesebično trudite.

P.S. Veselje sem imela rešiti križanko, upam, da bo v bodoče še kakšna objavljena.

Ivanka Student, Albury.

.....

Dragi g. Peršič!

Zahvaljujem se, da mi redno pošiljate Vestnik, saj smo precej oddaljeni od Melbourne in se vselej razveselimo novosti ter objav in smo ponosni za napredek, ki ga imate. Vso srečo, tudi za v naprej želim. Pišem vam zato, da mi ni treba pošiljati Vestnika za 6 mesecev, ker bomo v Jugoslaviji, v lepi Sloveniji bom tudi skupaj s Slavičem, ki je moj stari prijatelj. Septembra se vračamo pa bi prosil, da mi potem spet pošljete slovenski Vestnik, da bomo na tekočem.

Za vas trud se zahvalim!

S spoštovanjem vas pozdravlja

Zdražil, Loch Sport

vino. Res smo bili narod tlačanov, res se ni nobeden za nas postavjal, nobeden za nas zavzel. Nismo imeli svoje vojske, ne svojih kraljev. Ampak imeli smo neko trdnost. Jaz niti ne bi znal povedati od kje je ta trdnost izhajala. Morda je bilo tudi krščanstvo tisto, ki nas je malo utrjevalo. Obstali smo in mislim, če so naši predniki znali obstati, to so bili nepismeni tlačani, ki niso imeli nobene posebne izobrazbe, priklenjeni na zemljo in obstali skozi 1200 let.

Mislim, da je tudi naša dolžnost, da se potrudite, kjerkoli pač ste v svetu, da bi te svoje korenine ohranili. In da smo ponosni na to, kar smo bili, kar smo bili to smo bili vedno iz sebe. Nikoli nismo živeli na račun drugih, nikoli izkoriščali drugega. Če smo živeli iz revščine smo živeli iz svoje revščine. Mislim, da nikoli nihče nam ni daroval niti najmanjše dobrine, ki bi nam olajšala življenje. Mislim, da v temi je ponos naroda, da vedno vse

Istočasno pa sporočam v dopolnilo k gornjemu članku rojakom v svetu, da sem kupil PALACE HOTEL V GORICI - Italija. Hotel je najlepši in največji v Gorici, ima 80 sob z najsoodobnejšo opremo, dva salona, restavracijo, kavarno, kongresno dvorano in avto-parking. Nahaja se v najlepši promenadni ulici, Corso Italia. Je prve kategorije in kljub temu so cene nizke in res vsem dosežne. Npr. samska soba s kopalnico, klimatsko napravo in televizijsko stano borih 20 USA dolarjev, dvoposteljna pa 32 USA dolarjev.

Rojaki, ki bi želeli preživeti počitnice v Gorici naj čimprej pišejo in rezervirajo in sicer v slovenščini ali angleščini, nemščini itd. V poletnem času se gostje lahko vozijo tudi k morju v Gradež - Grado, oddaljen komaj pol ure z avtom ali avtobusom.

Kakor v Rimu nekoč, tako bodo tudi v Gorici toplo sprejeti. Ob tej priliki se zahvaljujem vsem tistim rojakom po svetu, ki so bili gostje mojega hotela Bled v Rimu ter se jim priporočam, da me tudi v Gorici obiščejo. Že sedaj kličem: dobro došli v delno slovenski Gorici!

Vaš rojak
Vinko LEVSTIK

PLANICA 50

Prvo tekmovaljevanje pa se je pričelo v soboto, 16. marca s slavnostno otvoritvijo in pozdravi številnim častnim gostom, katere je izročil predsednik organizacijskega odbora g. Niko Belopavličič. Odgovoril mu je predsednik Mednarodne smučarske zveze g. Marc Hodler ter končal svoj nagovor z zahvalo Jugoslaviji in Planici na slovenskem jeziku.

Tekmovaljevanje je trajalo v soboto in nedeljo in vsak dan bi morali tekmovalci napraviti po tri polete. Toda v nedeljo se je vreme tako poslabšalo, da so morali tretjo serijo odpovedati.

Že v nedeljo zjutraj ni kazalo najbolje. Ponoči je zapadlo 40 cm južnega snega. Toda tehnični delavci so s pomočjo oddelkov JLA že navsezgodaj pričeli čistiti velikanko. Sele okoli poldne pa so se dokončno odločili, da bodo nadaljevali s tekmovaljem.

Toda že slabši skakalci so dosegali tako nevarne daljave, da so morali skrajšati zaletišče.

Bilo je tudi nekaj padcev. Avstrijec Wiegeler, doma iz Zahomca, slovenske vasi na Koroškem, ki je na treningu dosegel nov avstrijski rekord s 184 m, je utrpel pri padcu lažji pretres možganov. Nемеc Ostwald, katerega je veter zanesel skoraj na rob doskočišča je nazadnje le srečno končal na 180 m in se tako uvrstil pred Tepeša, ki je sicer po prvem dnevu zao-

stajal samo za 2 točki, oziroma 2 m, ki ju je izgubil in odskočnem mostu v soboto, ko se je komaj rešil padca v smučini.

V drugi nedeljski seriji, ko je že kar močno snežilo je Tepeš dosegel odličnih 164 m in ostal med vodilno šesterico.

Primož Ulaga je bil naš drugi najboljši, čeprav v nedeljo ni ponovil svojih sobotnih uspehov. Dosegel je 11. mesto. Presenetil je Matjaž Žagar, ki je z uvrstitvijo na 13. mesto pokazal, da je nov izjemno dober letalec z velikimi možnostmi v bodočnosti.

Sezona svetovnega prvenstva se je končala s tem, da je Finec Matti Nykanen postal svetovni prvak. Drugo mesto je dosegel Nемеc Jens Weissflog, tretje pa Čeh Pavel Ploc. Zanimivo je, da so se plasirali vsi trije na ista mesta tudi na lanskeoletni zimski olimpijadi.

Planica je dosegla letos tudi rekordno število obiskovalcev, katerih je bilo v vseh treh dneh preko 150.000.

V soboto je med prvo serijo na cestah med Kranjem in Martuljkom ostalo na tisoče ljudi v avtomobilih in avtobusih in tisoči so se morali obrniti nazaj.

Kolona parkiranih avtomobilov je stala neprekinjeno do Kranjske Gore. Sedanja cestna povezava je presegla mejo zmogljivosti. Mnenje mnogih je bilo, da bi železnica, kot so jo imeli nekaj običutno izboljšala položaj.

WORLD SKI-JUMP RECORDS ACHIEVED IN PLANICA

92 m	B. Ruud (Nor)	1934
93 m	R. Andersen (Nor)	1935
95 m	S. Marusz (Pol)	1935
98 m	R. Andersen (Nor)	1935
99 m	R. Andersen (Nor)	1935
101 m	S. Bradl (A)	1936
107 m	S. Bradl (A)	1938
108 m	R. Gering (Nem)	1941
111 m	H. Lahr (Nem)	1941
112 m	R. Kraus (Nem)	1941
118 m	R. Gering (Nem)	1941
120 m	F. Tschannen (Švi)	1948
156 m	B. Wirkola (Nor)	1969
	J. Raška (ČSSR)	1969
160 m	B. Wirkola (Nor)	1969
164 m	J. Raška (ČSSR)	1969
165 m	M. Wolf (NDR)	1969
169 m	W. Steiner (Švi)	1974
176 m	K. Ostwald (NDR)	1979
186 m	M. Holland (ZDA)	1985
187 m	M. Nykanen (Fin)	1985
191 m	M. Nykanen (Fin)	1985

YUGOSLAV SKI-JUMP RECORDS (From year 1945 onwards only.)

102 m	Rudi Finžgar	1947	Planica
109 m	Janez Pold	1948	Planica
114 m	Janez Pold	1950	Planica
	Rudi Finžgar	1950	Planica
117 m	Rudi Finžgar	1951	Oberstdorf
	Rudi Finžgar	1952	Oberstdorf
129 m	Jože Šlibar	1961	Oberstdorf
131 m	Jože Šlibar	1961	Oberstdorf
141 m	Jože Šlibar	1961	Oberstdorf
147 m	Peter Štefančič	1969	Planica
150 m	Peter Štefančič	1969	Planica
	Marjan Mesec	1973	Oberstdorf
158 m	Marjan Mesec	1973	Oberstdorf
164 m	Bogdan Norčič	1977	Planica
	Bogdan Norčič	1977	Planica
	Jože Demšar	1977	Planica
168 m	Bogdan Norčič	1977	Planica
171 m	Ivo Zupan	1979	Planica
173 m	Primož Ulaga	1983	Harrachov
173 m	Matjaž Debelak	1985	Planica
185 m	Matjaž Debelak	1985	Planica

(141m by Šlibar in 1961 was also a world record.)

SOME OF SLOVENIA'S FORMER SKI-JUMPING HEROES WITNESSING PLANICA'S GOLDEN JUBILEE COMPETITIONS

From left: Bogo Šramel, Milan Šubic and Albin Novšak.

KONČNI REZULTATI PLANICE

1. Nykanen - Fin. (190, 180, 186 m),
2. Weissflog - NDR. (174, 170, 168 m),
3. Ploc - ČSSR (169, 169, 173 m),
4. Ostwald - NDR (166, 159, 180),
5. Dluhos - ČSSR (170, 165, 168 m),
6. Tepeš - Jug. (167, 164, 164 m),
7. Ylipulli - Fin. (168, 161, 173 m),
8. Klausner - ZRN (166, 162, 165 m) in Holland - ZDA (164, 164, 169 m),
10. Fidjestol - NDR (165, 157, 170),
11. Ulaga - Jug. (169, 163, 151 m),
12. Bergrud - NDR. (164, 158, 157 m),
13. Žagar - Jug. (163, 153, 158 m),
26. Dolar - Jug. (135, 151, 142 m).

Za primero naj navedemo še dosežke ostalih narodnosti:

14. P. Pijas - Poljska,
15. Felder in Naulandtner - Avstrija,
22. Banche - Švica,
31. Colin - Francija,
40. Sola - Španija,
41. Sambugaro, Rigoni, Varutti - vsi Italija.

Vse skupaj je bilo 44 tekmovalcev.

NOVINARJI O PLANICI

Ob priložnosti tekmovalja v Planici so sestali športni novinarji z raznih krajev sveta. V hotelu "Bor" v Kranjski Gori so imeli skupno večerjo, na kateri so podajali tudi svoje vtise. Pomembne so besede ameriškega novinarja iz Clevelanda Ralph Jarrella, ki je navdušen nad dolino Ponca reknel: "Pri otvoritveni ceremoniji letošnjih planiških prireditvev pa sem začutil tudi ves nacionalni ponos, ki ga Slovenci v zvezi s Planico gojite. Ta ponos tudi pokažete drugim in daste razumeti, da je tudi to smučarsko tekmovaljevanje člen vaše enakovrednosti v svetu ter hkrati mednarodnega sodelovanja."

Slišal je tudi za kandidaturu treh sedanjih zimsko-sportnih središč Kranjske Gore, Trbiža in Beljaka glede skupne organizacije zimskih olimpijskih iger in dejal, da je to odlična zamisel, ki bi olimpijsko zamisel razširila preko državnih meja.

RAZSEŽNOST VELIKANKE

Dolžina zaletišča je 140 m, kritična točka pa je 185 m. Dolžina velikanke od mosta do konca izteka je več kot 400 m, se pravi, da je velikanka dolga več kot 500 m. Višina od vrha pa do tal je blizu 200 m. Širina zaletišča je 4 m, širina doskočišča pri kritični točki pa 32 m. (V primerjavo naj navedemo, da je Ljubljanski nebotičnik visok 54 metrov, Ljubljanski grad pa 90 m.) Hitrost skakalcev na mostu pa okoli 100 m na uro.

Matjaž Debelak - Yugoslav record holder

THE BEST IN 1985.

THE SIX BEST. From left: 2. place Weissflog (GDR), 1. Nykanen (FIN), 3. Ploc (CSR) 4. Ostwald (GDR), 5. Dluhos (CSR) and Tepeš (YUG).

ROJAKI ZELITE PRISTNIH KRANJSKIH, ALI SLOVENSkih PLANINSKIH KLOBAS IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA . . .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS
PTY. LTD.

209 215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel. 481 1777

Postreženi boste v domačem jeziku

SMUK

HOKEJ

Po tekmah za svetovni pokal v smuku, ki so se vršile v kanadskem smučarskem središču Panorama, se je Bojan Križaj uvrstil na deseto mesto.

Jugoslovanska reprezentanca je na svetovnem prvenstvu skupine C v Franciji premagala Romune s 5:2.

OJ, TRIGLAV MOJ DOM!

KOROŠKI DNEVI

V soboto, 16. marca so se s prireditvijo v Cankarjevem domu v Ljubljani končale kulturne prireditve pod naslovom "Kulturni dnevi Slovencev iz Avstrije". Te prireditve so pripravile Slovenska kulturna zveza iz Celovca, Krščanska kulturna zveza iz Celovca, Zveza kulturnih organizacij Slovenije in Cankarjev dom iz Ljubljane.

Obisk je bil zadnji večer tako velik, da so morali prireditve prenesti v veliko dvorano Cankarjevega doma. Sodelovalo je enajst koroških kulturnih skupin, ki so prikazale zvočni drobec iz slovenskega Korotana. To jim je uspelo odlično podati v vezani besedi in slovensko koroško pesmijo, plesov in iger. Ob sklepu pa so vsi nastopajoči skupaj zapeli "Slovenski so fantje pri Dravci doma".

V HALOŠKIH VINOGRADIH

Haloški vinogradi so letos žalostni. Že lepo vrsto let je v njih vse manj rezačev. Ljudi na haloških kmetijah je vsako leto manj, domačinom pa se pri delu le redko pridružijo tujci. Statistika kaže, da je Haložanov vsako leto za en odstotek manj in tako je marsikateri grič prazen in podrtih koč in hiš je vse več videti.

Haloški vinogradi dajejo žalosten videz tudi zaradi tega ker so preživeli svoj čas. Odkar so jih ob koncu prejšnjega stoletja morali povsem obnoviti ker jih je uničila trtna uš so se v dolgih desetletjih dosedaj že skoro popolnoma izčrpali. Kjer so še ljudje, da jih lepo obnovijo so izgledi še nekako zadovoljivi, a sposobnih delavnih ljudi primanjkuje. Večino haloških vinogradov pa je lani oklestila še toča.

Tam kjer ni dovolj ljudi pri hiši zemlja letos ne bo obdelana. Ne bo koruze, ne grozdja in tudi obveznega jutranjega blagoslova prvega obvezanega trsa ne. "Slanjaki", velike lesene škatle, v katerih so včasih sušili klobase in s sladko papriko potresene najlepše in najdebelejše kose slanine bodo prazne pod raztrganimi strehami.

ŠTEVILKE NAMESTO ZNAMENJ

S patentom 10. marca 1770 je bil v svrhu obvezne vojaške službe ukazan popis vsega pribivalstva v tedanji habsburški državi in sveda tudi po Sloveniji. Ta popis so opravile posebne komisije, katerim so morali dati vse podatke župnijski in matični uradi. Imele pa so tudi nalogo oštevilčiti vse hiše in popisati vprežno živino.

Tako je tudi Ljubljana dobila prvič hišne številke. Tako vemo, da je vsa Ljubljana znotraj obzidja tedaj imela le 41 praznih hiš, 85 so jih uvrstili v drugi razred, 134 v tretji, 29 v četrti in 4 v peti razred. S tem so počasi začela zginjati stara hišna imena in hišna znamenja (ščiti na katerih so bile podobe). Vendar so za mnoge ljudi, posebno iz dežele, znamenja še vedno bila bolj uporabna, zato so še dolgo označevali hiše kot na primer Pri lovcu, Pri Slonu, Pri zlati ribi itd.

POLITIKA JIH NE ZANIMA

Tudi v Sloveniji imajo ustanovo, ki izbira najrazličnejše podatke o načinu življenja pa tudi o javnem mnenju. Tako so pričetkom letošnjega leta objavili nekaj zelo zanimivih podatkov, ki jih v naslednjem navajamo:

Povpraševanje za te podatke je obseglo 2435 oseb iz 420 krajevnih enot. Da jih politika ne zanima, je izjavilo 13,2%, kar 72% pa meni, da imajo vodilne funkcije vedno eni in isti ljudje. S sistemom je zadovoljno 47%, toda s pripombami, da se slabo izvaja. Odstotek, ki bi rad bolj demokratične volitve z več kandidati pa je 62%.

SNEG ŠE NAGAJA

Novo zapadli sneg, ki je v nedeljo, 17. marca nagajal tudi prirediteljem tekem v Planici je povzročil težave v prometu tudi drugje po Sloveniji. Ceste so bile mokre in spolzke predvsem na Gorenjskem, Postojnskem in Novogoriškem območju.

Slabo vreme je na Dolenjskem povzročilo težave predvsem kmetom. Padavine in talna voda so prekrile travnike okrog Podzemlja in pri Radohovi vasi.

INFLACIJA RASTE

Živiljski stroški so se v Jugoslaviji v februarju, v primeri z januarjem povečali za 3,8 odstotka. Tako je njihova skupna rast v prvih dveh mesecih letos dosegla 14,7 odstotka.

V primeru z lanskim februarjem pa so se letos stroški povečali za 61,6 %.

ONESNAŽENE VODE

Slovenski ribiči so se na skupščini Ribiške zveze Slovenije pritoževali radi vse večjega onesnaženja vode, zraka in zemlje. Opozarjali so, da je kakovost voda v Sloveniji že na kritični meji in se vedno slabša. Marsikje ljudem in živini že ne morejo zagotoviti zdrave vode. Pozvali so oblasti naj bi zagotovile, da bi vse delovne organizacije, ki spuščajo odpadne vode in odlagajo škodljive odpadke te z uvajanjem čistejših tehnologije očistijo..

NOVE LIKOVNE SKUPINE

V mnogih krajih Slovenije so se oblikovale nove likovne skupine. V letu 1984 jih je bilo kar 86. Močno pa se je povečalo tudi število solskih kulturnih društev.

Dolgo enostransko usmerjeno dejavnost likovne umetnosti, ki se je osredotočala na klasično slikarsko tehniko in oljno slikarstvo krajine, se jim je v zadnjem obdobju posrečilo razširiti tudi na druga področja. Tako se vse bolj vključujejo v varstvo naravne in kulturne dediščine in si prizadevajo za oživljanje domače in umetne obrti. V prejšnjem letu so svojo dejavnost razširili tudi na področje fotografije, v prihodnje pa bi se radi ukvarjali tudi z oblikovanjem.

EKSPLOZIJE

Lani je bilo v Sloveniji dvajset eksplozij. V teh je umrlo pet ljudi, petindvajset jih je bilo ranjenih. Škodo cenijo na 25 milijonov dinarjev.

V osmih od teh eksplozij je bilo plinskih. Vzroki zanje pa so bili slabo vzdrževanje, pomanjkljivi priključki in nestrokovno ravnanje z plinom. Drugih dvajset eksplozij se je primerilo zaradi nepravilnosti v tehnološkem postopku, napak na električnih napravah in napačnega ravnanja z eksplozivnimi snovmi.

Kakšnih večjih eksplozij zaradi puščanja plina na mestnem omrežju Ljubljane lani ni bilo, kajti servisno službo imajo zelo dobro organizirano.

Slovencev, ki menijo, da vsaka kritika ogroža temelje socialističnega samoupravnega sistema je 2,8%, a oni, ki menijo, da kritike prispevajo k hitremu reševanju problemov družbe je 49,6%.

19,2% meni, da imajo člani zveze komunistov majhen ugled, 45,3%, da imajo srednji ugled in 1,7%, da imajo zelo velik ugled.

Da politični voditelji sploh ne upoštevajo mnenja občanov pravi 11,8%, da ga večinoma ne upoštevajo 50,7%, da ga v celoti upoštevajo pa 1,3%.

(Po reviji "Svobodna misel")

POZDRAVLJENO LJUBO MESTO MARIBOR

Tako je dejal škof Slomšek v svojem nagovoru, ko je prevzel v svojo posest stolnico Sv. Janeza Krstnika. To se je zgodilo 4. septembra 1859, malo več kot pred 125 leti, ko se je sedež lavantinske škofije preselil iz St. Andraža v Maribor.

Marsikdo se vpraša zakaj se škofija v Mariboru imenuje lavantinska, in ne mariborska, kot je primer z ljubljansko. Vzrok temu gre stoletja nazaj:

Slovinci smo bili prvi slovenski narod, ki se je državotvorno organiziral. Po smrti moravskega kneza Rastislava (870) in panonskega kneza Koclja (874) smo Slovenci žal postali trajen političen plen svojih močnejših sosedov. Odločitev Karla Velikega leta 811, naj bo reka Drava meja med oglejsko in slazburško cerkevno pokrajino, pa je razdelila Slovence tudi cerkveno. Škofije na Krki (1072), v St. Andražu (1228) in Ljubljani (1461) so bile cerkveno-politične tvorbe, ki naj bi ščitile koristi slazburškega nadškofa oziroma habsburškega vladarja. Njihov ustanovitelj se ni oziral na pastoralne potrebe ljudstva, ki je bilo dodeljeno novoustanovljeni škofiji. S Slovenci kot narodom, s svojim jezikom, s svojim izročilom in s svojo kulturo pa tako in tako ni nič računati.

Ko je avstrijski cesar Jožef II. v dobi prosvetljenstva leta 1786 določil novo razmejitve škofij, je bilo to koristno za slovenske dežele. Te nove meje so se v glavnem pokrivala z deželnimi mejami, le na Štajerskem je bil problem z Lavantinsko škofijo. Ta se je z požefinsko razmejitvijo znatno povečala. Na Koroškem je bilo takrat še slovensko velikosko okrožje, na Štajerskem pa celjsko. S tem je

lavantinska škofija postala pretežno slovenska. Sedež škofije je ostal na St. Andražu na njeni skrajni severni meji, medtem, ko se je na jugu raztezala do Sotle. Tako je ostala razdeljena med dve deželi - Koroško in Štajersko. Štajerska sama pa med dve škofiji - lavantinsko in siskovsko. Najhuje pri tem je bilo, da so bili s tem razdeljeni tudi Slovenci, kajti mariborsko okrožje, ki je obsegalo vso slovensko zemljo med Muro in Dravo je ostalo v popolnoma nemško orientirani sekoški škofiji, ki je imela sedaj sedež v Gradcu.

Izhod je prišel v tem, da so sklenili premestiti sedež lavantinske škofije iz St. Andraža na jug. V poštev so prihajala mesta Celje, Ptuj, Slovenska Bistrica in Maribor. Končno je odločila želja Slovencev mariborskega okrožja, ki je pripadalo sekavski škofiji. Nemci naj pripadajo svoji (sekovski) škofiji, Slovenci pa slovenski (mariborski), ki naj združuje svojih mejah vse Slovence Štajerske.

Sekovski škof ni hotel ničesar slišati o narodnostni meji, ki naj deli škofijo. Končno je škof Slomšek uvidel, da je boljše vsaj nekaj kot nič in je pristal na politično (okrožno) mejo med škofijama.

Prenesel je sedež svoje škofije iz St. Andraža v Maribor in tako je nastala povsem nova škofija, kateri je od stare ostalo samo ime lavantinska.

S tem pa je Maribor tudi pridobil svoj postal versko, kulturno in narodno središče štajerskih Slovencev. Slovenski škof in slovenski duhovniki pa so postavili trden branik germanizaciji, ki je nekaj kmalu odtujila Slovincem eno slovenske kraje, ki so ostali pod sekovskim škofom.

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 465 1786 (Bus.)
850 7226 (a.h.)

KAL - CABINETS

STROKOVNJAKI ZA:

kuhinjsko pohištvo - mizarsko opremo kopalnic, umivalnikov itd. - vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:

Kitchens - Vanity Units - Wardrobes - Book shelves

Če gradite novo ali pa obnovljate staro, obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

15 COMMERCIAL DRIVE, THOMASTOWN, 3074

SLOVENIANS LIKE MUSIC

Despite our small numbers Slovenians have achieved quite high standards in the world of music.

Since the Renaissance times, approx. 450 years ago, when Slovenian born musician Jacob Gallus-Petelin became famous with his works in the Viennese imperial court, till the present time, Slovenians have kept pace with other nations in the field of classical music. Ljubljana has to-day two philharmonic orchestras: Symphonics RTV (Radio - Television) and Slovenian Philharmonic. Both of these orchestras have been touring extensively in Europe and America.

Slovenian State Opera in Ljubljana is at present experiencing a lack of soloists, however they are still able to produce most operas. There is also a permanent Opera Theatre in Maribor, second largest slovenian town.

The Slovenian Philharmonic is presenting about 40 concerts per season. Most in a new, modern Concert Hall "Cankarjev dom", which is allways completely filled with music lovers.

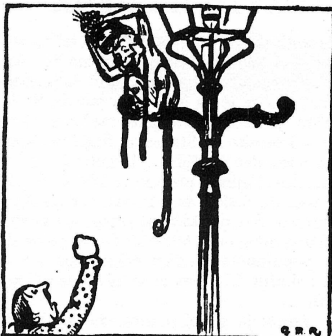
Among the most known slovenian soloists today are Dubravka Tomšič-Srebotnjak (piano), Aci Bertonec (pi-

ano), Dejan Bravničar (piano), and Irena Grafenauer (Flute).

Outside of slovenian borders are living Igor Ozimin (professor of violin in Cologne), Primož Novšak (concert master in Basel), Marjana Lipovšek (mezzosoprano in Berlin) and Vink Globokar (Composer in Paris).

There are at present mainly two generations of slovenian composers. A medium old one, which about 20 years ago started to write music in the direction of musical avantgarde: Alojz Srebotnjak, Lojze Lebič, Ivo Petrič, Darjan Božič and Igor Stueck. Then there is a younger generation which is combining new trends with a form of realism. To this generation belong Uroš Rojko and Jani Golob. Also active are still some older composers such as Šivic, Tomc, Lipovšek Ukma and some others.

Slovenia today has a number of advanced musical schools beside Academie for Music and Faculty of Music. There are plenty of young people learning to play various instruments, however the position is not so rosy wherever it concerns the singing.

69. Gospa Repuncljeva je bila strašno divja. Odrinila je ljudi, ki so stali okoli nje in začela zmerjati: "Opica grda! Vrni mi klobuk! In tudi plačala mi ga boš!,"

70. Ramona pa človeškega jezika ni razumela. Gotovo je mislila, da gospa Repuncljeva deklamira – prav lepo pesem. Zato ji je hotela podariti nekaj cvetic. Ker ni imela drugih pri roki, jih je začela trgati s klobuka in meta ti gospe Repuncljevi na glavo.

71. Ko ni bilo več cvetic, je vrgla na tla tudi klobuk! Gospa Repuncljeva ga je ujela. Divja od jeze je zgrabila Ramoninega gospodarja za suknjo in ga začela tresti kakor hruško. Nato je klobuk zavihtela in

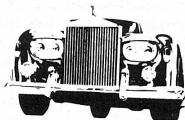
72..... v naslednjem trenutku ga je imel Ramonin gospodar na glavi. "Tako! Sedaj ste podobni svoji optici!" je vpila. "Plačajte ga, pa takoj!" "Počakajte malo," je rekel gospod Kozamurnik, ki je vse videl.

TONE ZAGORC

AVIATION MOTORS

(Next Door to Westgate Motor Inn)

9 Aviation Road,
LAVERTON, 3028
Telefon: 369 1363

• Splošna avtomehanika FOR COMPLETE CAR CARE SERVICES

- Dynamometer Tuning
- Distributor Analysis and Modification
- Computer Wheel Alignment and Front End Repairs
- Electronic Wheel Balance
- Discount Tyres
- All Types of Repairs

FREE QUOTES

• Športna puškarna

Prodaja Lovskega orožja in municije

PROVINCIAL RESTAURANT

FULLY LICENSED
AUSTRALIAN AND CONTINENTAL CUISINE

Open for lunch – Monday to Friday, for dinner – Tuesday to Saturday
Sunday by arrangement – large bookings only

Alkoholne pijače v steklenicah – po trgovinskih cenah
Glasba iz magnetofonskih trakov

GOVORIMO SLOVENSKO !

107 Johnston St., Fitzroy, 3065 – Phone 417 2966

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POSEBNI POLET ZA VAS: 12. JUNIJA 1985
SYDNEY / MELBOURNE / LJUBLJANA

in tudi zelo ekonomska prilika
za obisk lepe Slovenije.

Iz Sydneya: 12/6/85 ob 14.35

Iz Melbourn: 12/6/85 ob 17.00

Prihod v Ljubljano:

13/6/1985 ob 05.40 zjutraj

Za vse potnike velja ena ekonomska cena: polet iz drugih mest – iz Brisbana do Sydneya, iz Hobarta ali Adelaide do Melbourn – in nazaj je vključen v ceni celotnega poleta. Zaradi novih predpisov glede potnega lista Vam priporočamo: obrnite se na nas čim prej, da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)

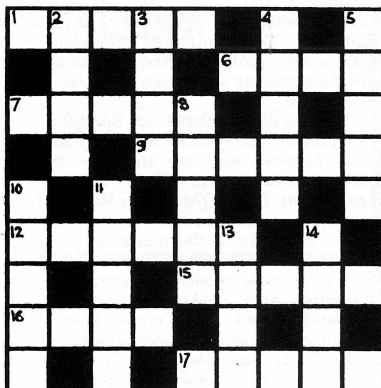
VODORAVNO

ZA BISTRE GLAVE – štev. 3

1. Vročina
6. Poslopje
7. Tiho
9. Ne veruje v boga
12. Destinacija
15. Geometrični predmet
16. Čudežna hrana Izraelcev
17. Potem

NAVPIČNO

2. Hrib
3. Redovnica
4. Smrt
5. Vozovnica
8. Dete
10. Pohlep
11. Del obraza
13. Tekočina
14. Barva

F. LIKAR NOMINEES Pty. Ltd.
T.A. Ascot Moonee

RADIATOR SERVICES
560 Mt. Alexander Road, Ascot Vale.

POPRAVLJAMO
vsakovrstne motorne hladilnike-radiatorje
Tel. 370 8279 – A.H. 337 2665

ZA VSA TISKARSKA DELA
se z zaupanjem obrnite na

DISTINCTION PRINTING
164 Victoria St., Brunswick, Victoria
Tel.: 380 6110

Lastnik: Simon Špacapan

REŠITEV KRIZANKE ŠTEV. 2

Vodoravno: 1. Božič; 6. urar; 7. rožič;
9. despot; 12. pripev; 15. nadev; 16. ivje;
17. rabat.

Navpično: 2. otok; 3. izid; 4. gripa;
5. trata; 8. česen; 10. optik; 11. sinji;
13. vaba; 14. seja.